

ga trpljevala v njeni boleznih. Poleg sorodnikov od blizu in daleč in množice domačega ljudstva so se njenega pogreba udeležili polnoštevilo domači gasilci, gospod dekan pa ji je ob odprtem grobu izpregovoril v slovo ganljive besede. V miru počivaj, dobra »črešnikova teta«, in lahka ti, bodi zemljica pohorska! Za teboj je ostalo mnogo hvaležnih src, ki ti kličejo: Na svidenje nad zvezdami!

Trbonje. Komaj je nastopil veseli in cvetoč mesec maj, že so se žalostno oglašali zvonovi pri župni cerkvi in gori pri sv. Danijelu ter naznanjali daleč naokoli, da je pri nas umrl od kapi zadet Jurij Vrhnjak, po domače Urban, veleposestnik, star 68 let. V soboto, dne 7. maja, je dopoldne do 10. ure še sekal steljo, ko mu je postalo nenadoma slabo. Poprosil je ženo, naj mu skuha domačih zdravil, legel je v posteljo, a ni več spregovoril besede, toda žila je še močno bila. Poslal so po domačega g. župnika, ki je bolniku podelil sveto poslednje olje. Rajni je bil stebel katoličanstva, zaveden Slovenec in zvest naročnik in čitatelj »Slov. Gospodarja«. Vsled hrome noge in velike daljave od župne cerkve, ni mogel vedno obiskovati službe božje, pa je vselej zato doma zmolił vse tri dele rožnega venca. Bil je oče devetih otrok in oproščen davkov. Njegovega pogreba se je udeležilo mnogo dobrih faranov, sosedov, znancev, prijateljev in sorodnikov. Domače je nenadna smrt dobrega očeta zelo pretresla. — Poročila se je vrta mladenka Franca Šak, po domače Potočnikova z Jožefom Jeznik, posestnikom v Dravčah, in Ljudmila Gracej z Maksom Kupnik. V novi cerkveni skladni odbor so izvoljeni sledeči: Julij Sauko, trgovec, kot načelnik, Gašpar Korat, posestnik, Anton Korat, posestnik, Jakob Uršnik, po domače Kučej, posestnik in Gregor Rudolf, kovač.

Sv. Anton na Pohorju. God sv. Antona Pad., velikega čudodelnika, se bo obhajal slovesno v ponedeljek, dne 13. junija; na predvečer sprejem selniške procesije z Marijinim kipom, ki so ga svoječasno darovali Selničani, pozdravni govor in večernice. Drugi dan se začnejo svete maše ob 4. uri, ob 6. uri pridiga in peta sveta maša po namenu selniške procesije, procesije iz Vuzenice in Ribnice, tihe sv. maše, ob 10. uri pridiga in slovesna sveta maša za dobrotnike cerkve; pri obeh opraviłih darovanje za cer-

kvene potrebe. Za prejem svetih zakramentov bo dovolj prilike. Lepa nedelja se bo obhajala naslednjo nedeljo, 19. junija, dvojno sveto opravilo, in sicer ob 6. in 10. uri. Častilci sv. Antona, pridite v obilnem številu!

Jarenina. V ponedeljek, dne 23. maja smo spremili k zadnjemu počitku nad vse spoštovano veleposestnico Elizabeto Ledinek. Mnogoštevilna množica pogrebcev je pokazala, kako je vse spoštovano rajno. Saj si je pa to tudi zaslužila. Bila je to ženska, da malo takih. Bila je izvrstna gospodinja, gostoljubna, nad vse prijazna in resnično pobožna. Rada je podpirala domačo cerkev ter bila dolga leta navdušena cerkvena pevka, ki je s svojim krasnim glasom povzdigovala čast božjo. Posebno pa je omeniti, da je imela veliko usmiljenje do revežev. Bila je res druga Elizabeta Turinška. Bog pa jo je obiskal z hudo boleznijo — imela je raka — kar pa je z angelsko potrpežljivostjo prenašala. Trpela je skoraj tri leta. Ker pa je bila posebna častilka Matere božje, jo je Bog gotovo za plačilo njene potrpežljivosti poklical k sebi v tem, Mariji posvečenem mesecu, staro 57 let. Pri njenem pogrebu so bili trije g. duhovniki, med njimi dolgoletni prijatelj Ledinekove hiše, šentiljski g. župnik, nekdanji jareninski kaplan. Na pokopališču je imel č. g. kanonik Jožef Čizek prekrasen, zelo ganljiv govor v slovo, pri katerem je ostalo le malokatero oko suho — celo možje so jokali. Jarenina je izgubila z rajno veliko. Navadno posvetni ljudje ne obračajo oseb, ki so pobožne in članice raznih katol. društev, a pri rajni je bila to izjema. Spoštovalo jo je vse radi njene resnične pobožnosti in drugih lepih lastnosti. Z njo je Jarenina res izgubila svetnico. Ona je bila ena tistih izmed zdaj že redkih faranov, radi katerih je dobila Jarenina primerek »pobožna«. Naj bo rajni zemljica lahka! Naj počiva v miru! Naj dobi posnemovalce!

Gornja Sv. Kungota. Prihodnjo nedeljo, dne 5. junija slavi župnija Gornja Sv. Kungota praznik presv. Srca Jezusovega. Služili se bodo dva dve sveti maši, in sicer prva ob 6. uri, druga pa ob 9. uri. Pred drugo sveto mašo procesija s kipom božjega Srca po vasi.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Toliko kresov v proslavo 60 letnice dr. Korošca kakor pri nas menda ni bilo v nobeni slovenjgoriški župniji. Na vsakem bolj vidnem kraju je piapolat

ogenj. Najodličnejši kres pa se je kuril med pokanjem možnarjev, ob čarobno lepih raketah in bajno razsvetljavo na znanem visokem Drankovcu, odkoder se vidijo ne samo cele Slovenske gorice, ampak tudi daleč po lepem zelenem Pohorju in v Prekmurje. Blizu 200 veselih gledalcev je mrgolelo okoli ognja, ki je s svojo mogočnostjo kazal našo ljubezen do voditelja slovenskega naroda.

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo, dne 22. maja je priredila Jadranska straža iz Ptuja izlet k nam. Naše poverjenišvo je v zvezi s Prosvetnim društvom napravilo lepo uspešo akademijo. Pevci so pod vodstvom spretnega g. organista zapeli prelepo pesem »Buči, morje adrijsko«. Otroci so deklamirali v zboru pesem morju v pozdrav. G. župnik je nato govoril o morju in pokazal njegovo korist, pa pokazal tudi na koristi, ki jih imamo mi od morja. Njegov govor je bil sprejet z velikim odobravnjem. Mali kino aparat nam je pokazal lepoto morja. Tako je ta akademija spet pokazala, kako se naša društva gibljejo in delajo za procvit kulture in dobrobit domovine. — V torek je pogorela hiša posestnika Filipaja v Trzcu. Bil je le malo zavarovan. — Gasilci v Jurčevcu so si kupili motorno brizgalno in avto. Mlademu društvu čestitamo!

Mala Nedelja. Neprestani požari v okolici Male Nedelje so privedli domačine do sklepa, da so ustanovili prostovoljno gasilno društvo, ki se lepo razvija. Vendar mu manjka sredstev, da si izpopolni gasilske priprave in zato se bo vršila dne 5. junija na vrtu gostilne g. M. Kosi velika tombola, katere glavni dobitek je lepa krava. Potem še možka obleka, panj s čebelami, sod vina in še 300 krasnih dobitkov. V interesu vsakega posameznika je, da pride. Mogoče je ravno sreča namenjena njemu, da dobi kravo za 3 Din.

Gornja Račgona. Pri nas je vino, in sicer dobro, na kmetih po 4 Din, v gostilni po 8 do 14 Din. Po 4 Din ga prodajajo kmetje, če kdo vzame pet litrov. Drugače je pa po 2 do 3 Din. Pijemo, kar se da. Ob nedeljah tako proti večeru obletavajo brnči hrošči padle junake za domo — vino. No, pa zdaj je topel čas — pesniško lepe, mile noči — ne prehladna rosa, tako da ne bo prevelika zguba. Praviijo, da je »griza«. Najlažje se ta bolezen ozdravi s priskino in poceni kapljico. Kdo bi si delal skrbit

Moslavini, dalje v Ivanič in prišel le eno nemško miljo od Zagreba blizu Križa. Sedem milj na okoli je vse požgal, razdejal trge, vasi, cerkve, gradove in odpeljal seboj ljudi, živino, žito in seno. Ko se je vračal, je gnal seboj nad 1000 ujetnikov. Graničarji pešci so pa prestregli vračajoče se Turke v soteski pri Čazmu, jih mnogo posekali in ujeli.

Že v začetku novembra 1591. se je zopet vrgel Hasan z begom iz Like na trdnjavo Repič in se je polastil že drugi dan. Niso je razdejali oblegovalci, ampak nesreča. Kristjanom se je vnel v trdnjavi smodnik in stolp je zletel v zrak s posadko vred. — Po pravici se je sedaj pl. Obračan bal za trdnjavo Bihač, kateri je poveljeval. Milo je prosil svoje kranjske rojake, naj mu pošljejo nekaj sto vojakov na pomoč, da ne izgine tudi ta slavna postojanka v plamenu. Kranjske deželne stanove je zadela Obračanova zadeva v srce. Dne 11. novembra so pokali po celem Kranjskem topiči in goreli kresovi, ki so klicali k orožju pešce in konjike. Tri dni pozneje je bila kranjska pehota že zbrana in je hotela baš odkorakati v Kra-

jino, ko pride od Andreja Turjaškega vesela vest, naj se razidejo domov, ker je Hasan zapustil bihačko okolico.

Po zimi l. 1591-92 je utrjeval zagrebški kapiteelj Sisek. Dotlej je bila trdnjava bolj slaba. Zunanja mestna ograja je bila spletena iz šib in namazana z blatom. Treba pa je bilo napraviti zid in okope. Kanonika, ki sta bila poveljnika, sta želela imeti tudi stalne straže ob zidovju trdnjave in bregovih Kolpe. Zagrebčanom pa se je zdela nujna potreba, da se utrdi ne le Sisek, ampak tudi Zagreb, ki bi bil moral okusiti turško silo koj za Siskom.

Spomladi leta 1592 je začel izvrševati Hasan prav na tistem in zvičajno svoje naklepe ob bregu Kolpe. Tam, kjer se izliva Petrinja v Kolpo, je začel graditi z veliko naglico novo trdnjavo, ki bi dobila po reki ime Petrinja. Dne 18. aprila je gledalo zidovje že poldrugji seženj iz tal. Teden pozneje so postavili za obzidje že topove, nataknili po zidovju 20 turških zastav in ukazano je bilo za opoldne v znamenje veselja ustreliti tritisočkrat.

(Dalje prihodnjič.)

slej so smatrali za tečaj mraza sibirsko mesto Verhojansk, kjer pa znaša največji mraz »komaj« 53.9 stopinj pod ničlo.

Konec smrtnih skokov iz zrakoplovov.

Avstralski poročnik J. Reece je napravil nove vrste padalo, ki bo po njegovem zatrdilu za vselej preprečilo žalostne smrtno skoke, ki so še vedno pogosti. Reece je namreč dodal sedanjemu navadnemu padalu še majhno, takomenovano pilotno padalo, ki je tako preprosto zloženo, da se vedno zanesljivo odpre in s svojim odporom pomaga toliko, da se razgrne tudi pravo ali glavno padalo.